

jako »zástupce«. Jest tedy potřebí, by návrh na povolení exekuce na pohledávky nebo platy obsahoval podle § 54 čis. 3, §§ 294 a 299 ex. ř. a zákona ze dne 15. dubna 1920, čis. 314 sb. z. a n. ve znění zákona ze dne 2. července 1924, čis. 177 sb. z. a n. též označení pohledávky nebo služebního platu co do druhu a rozsahu (rozh. čis. 5335 a 4796 sb. nejv. s.). Podobně jest tomu též, pokud se týče navrhovaného zabavení a přikázání provisi dlužníkůvých. Podle § 294 ex. ř. nelze povolit zabavení pohledávek, které teprve v budoucnosti vzniknou. Jde-li o provisi za obchody sprostředkované případu k případu, je vyloučena exekuce na částky dosud nezasloužené. Jen tehdy lze ji povolit, je-li provise součástíkou odměny poskytované zaměstnavatelem dlužníkovi ve služebním poměru, třeba její výše je neurčitá. Exekuční návrh jest tudíž neurčitý, není-li v něm uvedeno, že jde o provise, které si dlužník již zasloužil aneb které tvoří součást jeho služebního platu. Též tomuto požadavku nevyhověl vymáhající věřitel a proto vším právem zamítl rekursní soud jeho návrh.

Čís. 7379.

Tabáční a kolkovní provise trafikantova není služebním platem, nýbrž bonifikací při nákupu trafikátů a kolků. Exekuce na provisi nepodléhá obmezení § 1 zákona ze dne 15. dubna 1920, čis. 314 sb. z. a n. Dekret dvorské kanceláře ze dne 13. října 1844, čis. 840 sb. z. s., jímž byla připuštěna exekuce proti prodávacům tabáku a kolků v drobném, nebyl dotčen předpisy exekučního řádu ze dne 27. května 1896, čis. 79 ř. zák.

(Rozh. ze dne 3. října 1927, R II 326/27.)

Soud první stolice povolil k vydobytí peněžité pohledávky exekuci zabavením a přikázáním celé provise trafikantovy penízem plus minus 600 Kč, kterou dlužník pobíral z prodeje tabáku a kolků. Rekursní soud změnil k dlužníkovu rekursu napadené usnesení v ten rozum, že se pro vymáhanou pohledávku povoluje exekuce zabavením a přikázáním k vybrání jedné třetiny provise příslušející dlužníku z prodeje tabáku a kolků penízem plus 600 Kč, s tím, že dlužníku musí zůstatí volným roční příjem 6.000 Kč. Důvody: Napadeným usnesením byla povolena exekuce zabavením a přikázáním k vybrání celé provise plus minus 600 Kč, kterou pobírá povinná strana z prodeje tabáku a kolků. Jedná se o plat, který přísluší straně povinné jako skladníku tabáku, pokud se týče jako prodávací tabáku. Tento plat jest arcit' placen ve formě provise. To však nic nemění na povaze tohoto platu. Povoluje exekuci nedbal první soud ustanovení § 1 zákona ze dne 15. dubna 1920, čis. 314 sb. z. a n., podle něhož může býti exekucí zabavena toliko $\frac{1}{3}$ platu vždy však tak, že dlužníku musí zůstatí volným roční příjem 6.000 Kč.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Rekursní soud vychází z mylného názoru, že provise, na niž se vede exekuce, je platem, příslušejícím dlužníkovi z prodeje tabáku, a že proto exekuce na tuto provisi podléhá obmezení podle § 1 zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 sb. z. a n. Podle dekretu dvorské kanceláře ze dne 13. října 1844 čís. 840 sb. z. s. připouští se exekuce proti prodávacům tabáku a kolků v drobném (trafikantům) na provisi k uspokojení soukromoprávních pohledávek, ale tento dekret neobsahuje obmezení exekuce. Tento předpis nebyl dotčen předpisy exekučního řádu ze dne 27. května 1896, čís. 79 ř. zák., neboť není v něm ustanovení o vyloučení neb obmezení exekuce na tuto provisi. Podle řečeného dekretu dvorské kanceláře dostává oprávněný trafikant tuto tabákovou provisi odúčtováním rozdílu nákupní a prodejní ceny (viz též nařízení min. fin. ze dne 10. června 1911, čís. 44.236 v úpravě podle nařízení ministerstva financí ze dne 15. září 1923, čís. 69.367/5541/23-IV A/13) a, vede-li se exekuce na tuto provisi, nemá býti provise od kupní ceny, jak dosud, odpočtena, nýbrž zadržena a odvedena exekučnímu soudu, takže tabák se pak trafikantu vydává za vyšší sazbovou cenu, podobně i kolky za plnou cenu (viz též rozhodnutí bývalého nejvyššího soudu ve Vídni ze dne 5. října 1910 R I 606/10 Gl. U. 5198 a ze dne 14. března 1911 R I 150/11 Gl. U. 5396, jakož i komentář Neumannův k exekučnímu řádu str. 863 vyd. z roku 1910). Již z těchto předpisů jest nade vší pochybnost patrné, že tabáční a kolkovní provise není služebním platem, nýbrž bonifikací při nákupu trafikátů a kolků. Proto také okresní finanční ředitelství v U., obdrževši usnesení o povolení exekuce, v souhlase s těmito předpisy přikázalo hlavnímu skladníku tabáku, by povinnému dlužníku neúčtoval k dobru 10% provise při odběru tabákového zboží, nýbrž ji celou zadržoval až do vyrovnání vymáhané pohledávky, takže dlužník musí do té doby platiti za tabáční zboží plnou konsumentní cenu. Dovolací rekurs jest odůvodněn, bylo mu proto vyhověno tím způsobem, že změnou napadeného usnesení bylo obnoveno správné usnesení prvního soudu.

Čís. 7380.

Odpůrcí žalobu v úpadku lze podati nejen z odpůrcích důvodů §§ 28 až 31 konk. řádu, nýbrž i z důvodu naprosté (absolutní) neplatnosti právního jednání.

(Rozh. ze dne 3. října 1927, Rv II 217/27.)

Žalobě správce úpadkové podstaty po Bohumilu Š-ovi proti Karlu P-ovi o vydání věcí procesní soud první stolice vyhověl. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. D ů v o d y: Odvolací soud nesdílí sice právní názor prvního soudce, že žaloba souzené rozepře je žalobou vlastnickou (§ 366 obč. zák.), nebo žalobou o náhradu